

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการให้โภชนาการแก่เด็กเล็กของมารดาในชุมชนชนบท

ชื่อผู้เขียน

นางทัยรัตน์ สามิบัติ

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.ชูเกียรติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุรักษ์ อาจารย์วิสุทธิ์	ลีสุวรรณ์ ปัญญาณุณันน์	ประธานกรรมการ กรรมการ
	วนิช	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการให้โภชนาการแก่เด็กเล็กของมารดาในชุมชนชนบท มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของมารดาในการให้โภชนาการแก่เด็กเล็กในชุมชนชนบท ศึกษาปัจจัยด้านระบบความเชื่อ ค่านิยม พิธีกรรม และการปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของมารดาแก่เด็กเล็ก และศึกษากระบวนการถ่ายทอดความรู้ในชุมชนที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของมารดาในการให้โภชนาการแก่เด็กเล็ก พื้นที่ทำการศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านอ้อยหมู่ที่ 1 ตำบลหัวยี่หราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหมู่บ้านชาวไทยพื้นเมืองที่ยังคงมีความสัมพันธ์ระบบเครือญาติ ความเคารพผู้อ้วน ความเชื่อ พิธีกรรมบางอย่างที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิต วิถีดำเนินการ โดยวิธีการสังเกตทั้งแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การเปิดใจสนทนากลุ่ม สรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

ในอดีตมารดาได้รับการถ่ายทอดความรู้ส่งผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กและตัวมารดาเป็นพฤติกรรมที่สั่งสมจากพื้นฐานสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม พิธีกรรมที่มารดาและผู้เลี้ยงดูหลัก ได้แก่ ย่า ยาย ได้รับการเรียนรู้จากสถาบันครอบครัวผู้อ้วน ญาติพี่น้อง มารดาเป็นผู้รับการถ่ายทอด และจะทำหน้าที่ถ่ายทอดสู่ลูกหลานข้อห้ามยืดกีอ ข้อแนะนำทางโภชนาการ และการปฏิบัติตัวตามที่สังคมกำหนดอย่างเคร่งครัดในระหว่างมารดาอยู่ในภาวะพิเศษคือ ขณะตั้งครรภ์ หลังคลอดบุตรใหม่ช่วง “อยู่กรรม” หรือ “อยู่ไฟ” ขณะให้นมบุตรและในภาวะการเจ็บป่วยของเด็กเล็กจะต้องทำการข้อห้ามและข้อแนะนำที่ยึดถือแก่เดิม การที่

มารดาไม่เคร่งครัดพน้อยมาก เนื่องจากเมื่อมารดาประสบกับปัญหาแล้วไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง เกิดผลทางภูมิประเทศ เศรษฐกิจ และภาวะที่ไม่ทางเลือก ทำให้มารดาในอดีตต้องปฏิบัติแบบไม่มีเงื่อนไข เป็นการกระทำตามที่ได้เรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม จากความเชื่อค่านิยมแบบเดิมเป็นพฤติกรรมโภชนาการที่ส่งผลทั้งผลดีและไม่ดีต่อภาวะโภชนาการของตัวมารดาและตัวลูก มารدارุ่นเดิมมักจะปฏิบัติตัวตามเพื่อให้เกิดผลต่อตัวมารดาและลูก และไม่ขัดต่อความเชื่อของครอบครัว และชุมชน

ในปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เงื่อนไขความเชื่อ ค่านิยม พิธีกรรมเปลี่ยนแปลงเป็นค่านิยมใหม่ทางด้านโภชนาการความนิยมทางวัฒนธรรมนิยมทางการบริโภคที่เร่งด่วน พึ่งพาอาหารสำเร็จรูปมากขึ้น เป็นพฤติกรรมการบริโภครับมาจากภายนอกมีการซื้อขาย เรียนรู้ เลียนแบบ จากเพื่อนร่วมงานเจ้าหน้าที่ของภาครัฐและเอกชน สื่อสารมวลชน และจากการโฆษณา การที่มารดารุ่นใหม่ได้รับการศึกษาที่สูงกว่ามารdarุ่นดั้งเดิม และการมีโอกาสเรียนรู้อย่างไม่จำกัด เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมโภชนาการของมารดาและเด็กเล็กตามค่านิยมใหม่ที่ผสมผ่านกับวิถีดำรงชีวิตปัจจุบัน